

1. Zbigniew Adamczyk

Od 1973 r. pracował jako elektroradiolog w warszawskich placówkach zdrowia. W latach 1977-79 współpracował z KSS KOR, a od 1979 r. z KPN. Kolportował „Robotnika”- niezależne pismo KSS KOR. We wrześniu 1980 r. wstąpił do NSZZ „Solidarność”. Był członkiem Komitetu Założycielskiego, a następnie członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Ośrodku Medycyny Pracy Budowlanych w Szpitalu Bielańskim w Warszawie. W czerwcu i grudniu 1981 r. był delegatem na I i II Walny Zjazd Delegatów Regionu Mazowsze. W latach 1982-86 był przewodniczącym Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w OMPB, w latach 1982-88 członkiem podziemnej Komisji Koordynacyjnej Służby Zdrowia Regionu Mazowsze, w latach 1982-84 członkiem Rady Wykonawczej Międzyzakładowego Porozumienia Solidarności Unia, w latach 1984-86 członkiem Rady Wykonawczej Grupy Politycznej Niezawistość, od 1986 r. członkiem Grupy Politycznej Solidarność i Niepodległość. W latach 1982-88 organizował zbiórkę pieniędzy, pomoc materialną i medyczną uwięzionym i ich rodzinom, pomagał osobom represjonowanym w zdobyciu pracy, udzielał schronienia ukrywającym się, uczestniczył w manifestacjach NSZZ „Solidarność” i KPN, organizował pomoc medyczną dla manifestujących. Był współzałożycielem i redaktorem pism „Solidarność i Niezawistość”, „Wolna Trybuna”, kolporterem pism „Głos Medyka”, „Zeszyty Niezależnej Myśli Lekarskiej”, „Niezawistość”, „CDN- Głos Wolnego Robotnika”, „Tygodnik Mazowsze”, „Tygodnik Wojenny”, „Wola”, ulotek, książek, kaset, znaczków poczty podziemnej, kart okolicznościowych. Był wielokrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany, przeprowadzano rewizje w jego mieszkaniu, dwukrotnie pobity w 1983 i 1986 roku. W 1986 r. został zwolniony z pracy. Od 1987 r. pracował w Instytucie Kardiologii w Warszawie. W 1988 r. współorganizował Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność” w Instytucie Kardiologii i Komisję Koordynacyjną Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze. W 1989 r. został przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Instytucie Kardiologii w Warszawie i członkiem Rady Sekcji Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze.

2. Mariusz Adamowicz

Od 1981 r. był członkiem Niezależnego Zrzeszenia Studentów. W stanie wojennym uczestniczył w akcjach ulotkowych i manifestacjach w Szczecinie. Drukował i kolportował podziemne pisma „Jedność”, „Kotwica”, „Akademicki Ruch Oporu - ARO” i „Akademicki Biuletyn Informacyjny – ABI”. Ze względu na swoją działalność poligraficzną został aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym w Szczecinie. Następnie został skazany na 9 miesięcy pozbawienia wolności i karę pieniężną. W Zakładzie Karnym w Goleniowie przebywał od października 1982 r. do lipca 1983 r.

3. Jan Paweł Chojnacki

Od 1976 r. angażował się w działalność niepodległościową. Brał czynny udział w spotkaniach organizowanych przez Komitet Obrony Robotników i Konfederacji Polski Niepodległej. W latach 1980-1983 był przewodniczącym związku zawodowego „Solidarność” w miejscu pracy w Warszawskim Przedsiębiorstwie Budowy Elektrowni i Przemysłu Beton-Stal w Warszawie. W czasie stanu wojennego uczestniczył w działalności podziemnej „Solidarności”, organizował kolportaż prasy np. „Tygodnik Mazowsze” oraz publikacji drugiego obiegu. Poprzez kontakty z Andrzejem Chyłkiem współpracował z Międzyzakładowym Porozumieniem Solidarności-Unia, która wydawała tygodnik „Wolna Trybuna” i miesięcznik „Unia”. Następnie, kiedy Międzyzakładowe Porozumienie Solidarność-Unia przekształciła się w Grupę Polityczną „Niezawisłość” kolportował tygodnik tej grupy, „UNIA”. Zorganizował lokalną siatkę kolportażową dla zakładów pracy powiązanych z Beton - Stal w Kawęczynie, w Warszawie na: Żeraniu, Siekierkach i Śródmieściu oraz w Warszawskim Towarzystwie Wioślarskim. Utworzył biblioteczkę wydawnictw bezdebitowych, za co był wielokrotnie przesłuchiwany na ul. Okrzei w Warszawie, szczególnie w latach 1981-1983. W 1983 r. został zwolniony z pracy w WPBEiP Beton Stal.

4. Piotr Janusz Czarniawski

Po wprowadzeniu stanu wojennego kolportował wydawnictwa podziemne, był współzałożycielem i członkiem Ruchu Politycznego Wyzwolenie. Jako autor piszący pod pseudonimami „Janczar” i „PJ” publikował w piśmie „Wyzwolenie”, przygotowywał również materiały do druku. W latach 1987-1988 jako współzałożyciel był autorem pisma „Ku przyszłości” związanego z ugrupowaniem politycznym Służba Wolnej Polsce.

5. Jan Członkowski

W latach 1976-1980 był współorganizatorem i aktywnym działaczem młodzieżowej organizacji Młodzi Orłętom Lwowski. Jego aktywność polegała m.in. na malowaniu na murach hasel niepodległościowych. Podczas studiów na Uniwersytecie Warszawskim działał w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów UW, był łącznikiem pomiędzy środowiskami akademickimi Warszawy i Szczecina, brał udział w drukowaniu i dystrybucji czasopisma „Jedność” oraz ulotek i wydawnictw Komitetu Obrony Robotników, Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela oraz Konfederacji Polski Niepodległej. W 1982 r. pod zarzutem udziału w nielegalnej demonstracji z okazji rocznicy 11 listopada i rzucania kamieniami w radiowóz MO, został zatrzymany i tymczasowo aresztowany. W Areszcie Śledczym Warszawa-Białołęka przebywał od 12 listopada 1982 r. do 21 grudnia 1982 r. 20 grudnia 1982 r. Sąd Wojewódzki w Warszawie postanowił uchylić areszt tymczasowy i ostatecznie w 1983 r. uniewinniony go od postawionych zarzutów.

Po 1985 r. Jan Członkowski utrzymywał kontakty ze szczecińskim oddziałem Solidarności Walczącej, brał udział w kolportowaniu w Warszawie czasopisma „Gryf”.

6. Barbara Czyż

Była aktywną działaczką Komisji Zakładowej „Solidarność” przy Kopalni Węgla Kamiennego „Mysłowice” oraz należała do Konfederacji Polski Niepodległej. Pełniła funkcję przewodniczącego Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania w Mysłowicach. Dwukrotnie internowana od dnia 13.12.1981 r. do dnia 30.04.1982 r. oraz od dnia 31.08.1982 r. do dnia 18.11.1982 r. Osadzona w Ośrodkach Odosobnienia w Gołdapi i Darłównu. W ramach represji została w lipcu 1983 r. zwolniona z pracy. Wielokrotnie brała udział w nielegalnych demonstracjach, tzw. „mszach za ojczyznę” oraz kolportowała ulotki wzywające załogę kopalni w Mysłowicach do strajku. Dwukrotnie została ukarana grzywną przez Kolegium ds. Wykroczeń.

7. Bogusław Działko

We wrześniu 1980 r. został członkiem NSZZ „Solidarność” w KWK „Wujek” w Katowicach. W stanie wojennym zaangażował się w działalność konspiracyjnych struktur najpierw Konfederacji Polski Niepodległej, a następnie Polskiej Partii Niepodległościowej. W sierpniu 1985 r. uczestniczył w Rajdzie szlakiem 1 Kompanii Kadrowej J. Piłsudskiego, zorganizowanym przez KPN i PPN. 3 października 1985 r. SB przeprowadziła przeszukanie w Domu Górnika w Katowicach, w pokoju, w którym zamieszkiwał Pan Bogusław Działko. Odnaleziono wówczas kilkadziesiąt różnych wydawnictw bezdebitowych: książki z drugiego obiegu, wydawnictwa i ulotki sygnowane przez NSZZ „Solidarność”, „Solidarność Walcząca”, KPN i PPN. Między innymi odnaleziono kilkadziesiąt egzemplarzy ulotki z karykaturą gen. Wojciecha Jaruzelskiego, które Bogusław Działko zamierzał rozpowszechnić w Katowicach, przed wyborami do Sejmu PRL z 13 października 1985 r. Tego samego dnia został zatrzymany, a 5 października 1985 r. Prokuratura Wojewódzka w Katowicach zastosowała wobec niego tymczasowe aresztowanie do 3 stycznia 1986 r. Został osadzony w areszcie śledczym w Katowicach. Po uwięzieniu SB proponowała mu zwolnienie z aresztu za cenę współpracy. Propozycję tę kategorycznie odrzucił. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Katowicach z 28 lutego 1986 r. został skazany na 1 rok i 2 miesiące pozbawienia wolności, pokrycie kosztów postępowania sądowego i opłatę w kwocie 6000 zł. W dniu 16 lipca 1986 r. został zwolniony z odbywania reszty kary. Areszt opuścił 25 lipca 1986 r. Postanowieniem z 28 lipca 1986 r. Prokuratura Wojewódzka w Katowicach umorzyła prowadzone przeciwko niemu postępowanie, na podstawie ustawy z dnia 17 lipca 1986 r. o szczególnym postępowaniu wobec sprawców niektórych przestępstw. Po wyjściu na wolność utrzymywał kontakty z członkami KPN i PPN. 11 listopada 1986 r. w Krakowie uczestniczył w obchodach Świąta Odzyskania Niepodległości, organizowanych przez KPN.

8. Janusz Gajewski

Od 1982 r. był członkiem podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”. Współtworzył Komisję Porozumienia Międzyzakładowego „Solidarność”, organizacji zrzeszającej przedsiębiorstwa funkcjonujące na warszawskim Służewcu. Od 1984 r. kolportował w swoim zakładzie pracy (Warszawskim Przedsiębiorstwie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal” w Warszawie) oraz w innych zakładach pracy na Służewcu, wydawnictwa Międzyzakładowego Porozumienia Solidarności „Unia”: „Wolną Trybunę” i

„Unię”, oraz książki z drugiego obiegu, gazetki Komisji Zakładowych przedsiębiorstw budowlanych „Niezawistość” oraz „Tygodnik Mazowsze”. W latach 1983-88 wykonywał prace drukarskie dla Niezależnej Oficyny Wydawniczej „Nowa”. W 1984 r. organizował i zabezpieczał lokale z których nadawano audycję „Radia Solidarność”. Współpracował również z MRK „Solidarności” i MKK Wola. Od roku 1986 współpracował z „Solidarnością Walczącą”. W 1988 r. był sygnatariuszem złożonego w Sądzie wniosku o rejestrację NSZZ „Solidarność” w WPKSiUP „Mostostal” w Warszawie.

9. Maciej Bartosz Gromniak

Od 1976 r. uczestniczył w kolportażu wydawnictw drugiego obiegu m.in. Biuletynu Informacyjnego KOR. Po wprowadzeniu stanu wojennego nie zaprzestał działalności w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów. Brał udział w manifestacjach i w organizowaniu studenckich kółek samokształceniowych. Jako jeden z twórców podziemnej sieci kolportażu wydawnictw podziemnych (prasy, książek, kaset, kalendarzy) był również współautorem pism i ulotek sygnowanych przez NZS Politechniki Szczecińskiej. Organizował niezależne pokazy filmowe, a w latach 1987-1990 prowadził spotkania ze znanymi politykami podziemia w „Klubie Myśli Politycznej”. Uczestniczył w spotkaniach Szczecińskiego Klubu Katolików. W 1989 r. był współorganizatorem strajku na Politechnice Szczecińskiej. Ze względu na swoją niezależną działalność był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa.

10. Michał Janiszewski

Jako pracownik Zakładu Eksploatacji Dźwigni w Przedsiębiorstwa Gospodarki Maszyn Budowlanych w Warszawie od 1980 r. zaangażował się w działalność opozycyjną w przyzakładowym NSZZ „Solidarność”, wchodząc w skład Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 r. kontynuował działalność związkową m.in. rozpowszechniając w miejscu pracy, na terenie Warszawy, Radomia i Grójca wydawnictwa NSZZ „Solidarność”, w tym pismo pt. „Przetrwanie” publikujące krytyczne opinie na temat panującego ustroju. W wyniku rewizji przeprowadzonej w mieszkaniu Pana Michała Janiszewskiego w dniu 22 lutego 1982 r. został on zatrzymany i przekazany w dniu 24.02.1982 r. do dyspozycji Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Kielcach, która zastosowała wobec niego areszt tymczasowy.

W dniu 29 marca 1982 r. za prowadzenie nielegalnej działalności, w tym kolportaż pism wydawanych przez podziemne władze związkowe został skazany wyrokiem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego z siedzibą w Kielcach na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W wyniku częściowej rewizji wyroku Sądu Najwyższego – Izby Wojskowej w dniu 10 maja 1983 r. karę pozbawienia wolności zawieszono na 3 lata oraz wymierzono karę 15 000 zł grzywny. W dniu 11 maja 1982 r. wydano zarządzenie zwolnienia Pana Michała Janiszewskiego z Aresztu Śledczego w Kielcach a postanowieniem z dnia 3 listopada 1983 r. kara została darowana na mocy ustawy z 21 lipca 1983 r. o amnestii.

Kontynuował działalność opozycyjną również w latach następnych. W ramach podziemnych struktur NSZZ „Solidarność”: redagował, drukował i kolportował nielegalne wydawnictwa m.in.: „Niepodległość” i „Unia”. W dniu 10 października 1985 r. w mieszkaniu, w którym przebywał przeprowadzono kolejną rewizję. Zarekwirowano wówczas m.in. nie zarejestrowany powielacz biały, matryce, farbę drukarską, 6 000 egzemplarzy wydawnictw („Unia”, „Robotnik”, „Solidarność”) oraz pieczętki NSZZ „Solidarność”. W związku z tym faktem, na mocy postanowienia Prokuratury Wojskowej w Warszawie w dniu 12 października 1985 r. został osadzony w Areszcie Śledczym Warszawa-Mokotów a w dniu 19 czerwca 1986 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Wydz. IV Karny nieprawomocnym wyrokiem skazał Pana Michała Janiszewskiego na karę dwóch lat pozbawienia wolności. Areszt tymczasowy został wobec niego uchylony 5.08.1986 r.

11. Mirosław Jankowski

Od 1983 r. był zaangażowany w działalność opozycyjną, rozrzucał ulotki z dachów budynków przy Bramie Portowej w Szczecinie, przywoził z Warszawy wydawnictwa drugiego obiegu i rozprowadzał je w Szczecinie. W 1984 r. nawiązał kontakt z podziemną grupą „Gryf Pomorski” ze Słupska. Od jesieni 1985 r. do października 1986 r. brał czynny udział w działalności grup wykonawczych Federacji Młodzieży Walczącej jako drukarz oraz uczestnik akcji ulotkowych i malowania na murach antykomunistycznych haseł. W 1988 r. otrzymał pełnomocnictwo do utworzenia i kierowania grupą Ruchu Katolickiej Młodzieży Niepodległościowej w Szczecinie, brał udział w wydawaniu niezależnego pisma „Słowo”, na początku 1989 r. nawiązał kontakt ze szczecińską Konfederacją Polski Niepodległej.

12. Mirosław Jerzmanowski

Na przełomie stycznia i lutego 1981 r. brał udział w strajku studentów uczelni łódzkich. Współorganizował wiece i wydawał gazetkę strajkową. Uczestniczył w akcjach plakatowych przeprowadzanych na terenie Łodzi i województwa radomskiego. Z tego powodu w czasie stanu wojennego był dwukrotnie zatrzymywany i skazywany przez Kolegium do Spraw Wykroczeń. W latach 1982-1983 zajmował się drukowaniem i kolportowaniem Biuletynu Solidarności Walczącej. W 1989 r. wstąpił do Konfederacji Polski Niepodległej.

13. Janusz Kenic

Brał udział w strajkach studenckich w 1968 r. W 1969 r. został członkiem organizacji niepodległościowej „Ruch”, w ramach której uczestniczył w akcjach ekspropriacyjnych, mających na celu zdobycie narzędzi technicznych (maszyn do pisania, powielaczy) umożliwiających prowadzenie nielegalnej działalności wydawniczej grupy. Z tego tytułu w okresie od 30 czerwca 1970 r. do 31 marca 1971 r. wobec kandydata do odznaczenia zastosowano areszt tymczasowy. W dniu 13 września 1971 r. został skazany na 1 rok i 8 miesięcy więzienia oraz 1 rok pozbawienia praw publicznych.

W 1976 r. Janusz Kenic został powołany na ćwiczenia wojskowe, które odbył w okresie od 19 czerwca do 26 lipca tego roku w JW. 1013 w m. Budowo.

Na początku lat. 80. zaangażował się w tworzenie struktur „Solidarności” w miejscu pracy-fabryce „Elta” w Łodzi i wszedł w skład Prezydium NSZZ „S” Ziemi Łódzkiej. Po wprowadzeniu stanu wojennego, ukrywając się do grudnia 1982 r. podjął próbę odbudowy struktur „Solidarności” Ziemia Łódzka. Organizował pomoc dla rodzin osób internowanych, pełnił funkcję łącznika między działaczami „Solidarności” i Kurią Biskupią. W 1983 r. wyemigrował do Szwecji.

14. Jolanta Barbara Kluszczyńska

Od 1980 r. należała do NSZZ „Solidarność” w państwowym przedsiębiorstwie „Pocztą Polska, Telegraf i Telefon”. W 1984 r. przystąpiła do Konfederacji Polski Niepodległej. W wynajmowanym przez nią mieszkaniu w Łodzi od końca 1984 r. do 1987 r. znajdowała się podziemna drukarnia KPN i Wydawnictwa Polskiego. Pani Jolanta Barbara Kluszczyńska

zajmowała się drukiem i kolportażem nielegalnych wydawnictw m. in. takich, jak: „Droga” – kwartalnik, będący organem prasowym KPN, „Kto prosił ruskie”, czy „Droga Krzyżowa”.

15. Piotr Kluszczyński

Od 1981 r. należał do Konfederacji Polski Niepodległej. W mieszkaniu przy ul. Lipowej w Łodzi, które wynajmował wraz z żoną Jolantą, od końca 1984 r. znajdowała się podziemna drukarnia Wydawnictwa Polskiego KPN, przeniesiona w 1987 r. do siedziby przy ul. Nowotki. Zajmował się zaopatrzeniem drukarni w materiały poligraficzne i drukiem nielegalnych wydawnictw, m.in. takich jak kwartalnik „Droga”, „Kto prosił ruskie”, „Droga Krzyżowa w Głogowcu”, a także książek, znaczków, ulotek i proporczyków. Własnym samochodem przewoził wydawnictwa niezależne do Bełchatowa i Piotrkowa Trybunalskiego.

16. Katarzyna Koszewska

W latach 1987-1989 uczestniczyła w spotkaniach Koła Historycznego przy Duszpasterstwie Akademickim Księży Chrystusowców przy ul. Bogurodzicy w Szczecinie, które pod pozorem społecznej działalności Kościoła prowadziło działalność opozycyjną. Pani Katarzyna Koszewska prowadziła bibliotekę wydawnictw bezdebitowych, pochodzących ze zbiorów biblioteki Niezależnego Zrzeszenia Studentów Akademii Rolniczej w Szczecinie i organizowała niezależny ruch czytelniczy w środowisku uczestników „Spotkań z Historią” oraz na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego, którego była studentką. Od pierwszej połowy 1988 r. zaangażowała się w działalność konspiracyjnych struktur KPN w Szczecinie. Kolportowała wydawnictwa KPN. W dniu 11 listopada 1988 r. uczestniczyła w manifestacji ulicznej oraz mszy św. z okazji 70-tej rocznicy odzyskania niepodległości.

17. Ryszard Wacław Markowski

Od 1982 r. był zaangażowany w działalność podziemnych struktur NSZZ „Solidarność” w Warszawskim Przedsiębiorstwie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal”, był współtwórcą komórki Komisji Porozumienia Międzyzakładowego „Solidarność”, która koordynowała działania nielegalnych struktur związku w zakładach mających swoje siedziby na Służewcu w Warszawie.

W 1984 r. wraz z innymi działaczami stworzyli w swoim zakładzie pracy sieć kolportażu wydawnictw bezdebitowych i ulotek. W latach 1984-1989 kolportował m.in. wydawany przez Międzyzakładowe Porozumienie Solidarności – Unia tygodnik „Wolna Trybuna”, miesięcznik „UNIA” a także „Tygodnik Mazowsze” i tygodnik „Niezawistość”.

W 1984 r. Pan Ryszard Waclaw Markowski był również zaangażowany w zabezpieczanie lokali z których nadawane były audycje Radia „Solidarność” a także uczestniczył w ich nadawaniu.

W 1988 r. był jednym inicjatorów wznowienia legalnej działalności NSZZ „Solidarność” w Warszawskim Przedsiębiorstwie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal” a także sygnatariuszem wniosku o jego sądową rejestrację.

18. Arkadiusz Waldemar Matecki

W latach 1988-1989 był zaprzysiężonym członkiem Solidarności Walczącej, należał do jej młodzieżówki – Akcji Bezpośredniej. Współredagował i kolportował podziemne pisma „AB”, „Gryf” a także ulotki. Malował antykomunistyczne hasła na murach. Brał udział w nielegalnych manifestacjach, angażował się w ich ochronę i czuwanie nad wewnętrznym porządkiem. Prowadził nasłuch milicyjnych kanałów radiowych.

19. Marek Wojciech Michalik

Był członkiem Konfederacji Polski Niepodległej. Zajmował się drukiem i kolportażem wydawnictw bezdebitowych na terenie Łodzi. Był współorganizatorem i szefem Wydawnictwa Polskiego, redaktorem „Drogi”, współtwórcą kanału przerzutowego wydawnictw do Biura Zagranicznego KPN w Szwecji, a od 1986 r. szefem Obszaru III - Łódź Konfederacji Polski Niepodległej. Z uwagi na swoją działalność niepodległościową w latach 1985-1990 był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa.

20. Robert Jerzy Nowicki

Był aktywnym działaczem opozycyjnym w latach 1980-1990 na terenie Warszawy. Po wprowadzeniu stanu wojennego czynnie wspierał działalność Terenowych Komitetów Oporu

Spółecznego. W latach 1981-1990 brał udział w kolportażu ulotek oraz druku i organizacji działalności podziemnej poligrafii m.in. pism „Wiadomości”, „Tygodnik Mazowsze”, pisma wydawanego przez Międzyzakładowy Komitet Koordynacyjny „Wola”. Współorganizował pracę podziemnych wydawnictw „Słowo Niepodległe”, „Niezłomni”, „Świt Niepodległości” a od 1989 r. wydawnictwa „Z Podniesioną Głową”.

W latach 1984-1989 Pan Robert Jerzy Nowicki był członkiem Konfederacji Polski Niepodległej, współpracownikiem Polskiej Partii Niepodległościowej a także współzałożycielem i animatorem Ruchu Katolickiej Młodzieży Niepodległościowej.

W dniu 29.04.1982 r. został aresztowany w związku z podejrzeniem udziału w związku "mającym na celu popełnienie przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu" oraz rozklejanie ulotek. W areszcie przebywał do wydania wyroku przez Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie, który w dniu 02.08.1982 r. skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 3 lat.

21. Adam Ostoja-Owsiany

Był działaczem Niezależnego Zrzeszenia Studentów Uniwersytetu Łódzkiego, Konfederacji Polski Niepodległej oraz Komitetu Pamięci Józefa Piłsudskiego. Współpracował z NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej. Brał udział w akcjach ulotkowych organizowanych z okazji święta 11 listopada oraz innych rocznic i w manifestacjach patriotycznych. Drukował nielegalne znaczki pocztowe, udzielał pomocy prawnej i charytatywnej. W 1984 r. został skazany przez Kolegium Rejonowe ds. Wykroczeń przy Naczelniku Miasta i Gminy w Jędrzejowie za udział w marszu szlakiem I Kompani Kadrowej. Z tego powodu rzecznik dyscyplinarny Uniwersytetu Łódzkiego prowadził przeciwko niemu postępowanie. W związku z prowadzoną działalnością był kontrolowany przez Służbę Bezpieczeństwa.

22. Marian Jan Parchowski

Był przewodniczącym Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” Zakładu R-1 „Wola” w Miejskich Zakładach Komunikacyjnych w Warszawie. Uczestniczył w Zjeździe NSZZ „Solidarność” w Gdańsku w 1981 r. Był jednym z założycieli Robotniczego Ruchu Narodowego – niepodległościowego ugrupowania politycznego, stanowiącego autonomiczną część Konfederacji Polski Niepodległej. Należał do Komitetu Obrony

Więzionych za Przekonania i brał udział w jego zjeździe w Radomiu w listopadzie 1981 r. Władze komunistyczne uznały ten zjazd za nielegalny i w związku z tym Pan Marian Jan Parchowski był przesłuchiwany. Był internowany w Białołęce od 13.12.1981 r. do 15.05.1982 r. W trakcie internowania złożył skargę na zastosowanie przemocy fizycznej przez funkcjonariuszy wobec czterech internowanych. Po zwolnieniu, będąc przewodniczącym ośrodka Duszpasterstwa Ludzi Pracy „Wola” przy kościele św. Klemensa Hofbauera przy ul. Karolkowej, zajmował się pomocą charytatywną dla osób internowanych i ich rodzin. Redagował podziemne pismo „Wola” oraz kolportował „Głos Wolnego Taksówkarza”, „Robotnika” a także ulotki. Ze względu na swoją działalność był rozpracowywany przez Służbę Bezpieczeństwa, której funkcjonariusze w kwietniu 1985 r. dokonali u niego przeszukania i zarekwirowali wydawnictwa podziemne. W dniu 30.05.1985 r. wydano postanowienie o jego tymczasowym aresztowaniu i osadzono go w Areszcie Śledczym Warszawa Mokotów, areszt został uchylony w dniu 28.11.1985 r., a postępowanie umorzono na mocy amnestii. Kolejną formą represji było otrzymanie przez Pana Mariana Jana Parchowskiego zastrzeżenia wyjazdów za granicę na dwa lata.

23. Andrzej Smulik

Od września 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Przemysłu Chłodniczego w Łodzi, gdzie organizował kolportaż wydawnictw niezależnych. W 1984 r. został członkiem Konfederacji Polski Niepodległej, był jednym z inicjatorów utworzenia i działalności Wydawnictwa Polskiego KPN. Zajmował się zaopatrzeniem drukarni w materiały poligraficzne oraz składem, drukiem i rozpowszechnianiem drugoobiegowych wydawnictw, m.in. kwartalnika „Droga” (organ prasowy KPN), książek, kalendarzy, znaczków, ulotek i proporczyków. Był współorganizatorem biblioteki wydawnictw KPN, obejmującej 300 pozycji książek, pism i nagrań dźwiękowych.

24. Leszek Smykowski

Od 1978 r. uczestniczył w Duszpasterstwie Akademickim ks. Tadeusza Czapigi oraz o. Huberta Czumy. W okresie 1978/1979 utrzymywał kontakt z członkami Studenckiego Klubu Solidarności, m.in. Piotrem Gonerko, Jarosławem Jasińskim i Agnieszką Chałubińską. W październiku 1980 r. był współzałożycielem Niezależnego Zrzeszenia Studentów w Szczecinie. W lutym 1981 r. uczestniczył w strajkach studenckich, dotyczących rejestracji

NZS. Następnie pełnił funkcję szefa drukarni NZS do 13.12.1981 r. Od 1982 r. był członkiem Akademickiego Ruchu Oporu, drukował biuletyn „ARO”. Współorganizował „Spotkania z Historią” w ramach Duszpasterstwa Akademickiego. Był założycielem samokształceniowego „Koła Historycznego” dla studentów i młodzieży i organizatorem struktur KPN w dawnych województwach: szczecińskim, gorzowskim, koszalińskim, słupskim. Zajmował się kolportażem kaset, książek oraz „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”, „Gazety Polskiej”, „Drogi”. W 1987 r. był pomysłodawcą i wykonawcą transparentu „Wolni i Niepodlegli”, który zawisł na murach klasztoru na Jasnej Górze z okazji wizyty Papieża Jana Pawła II.

25. Andrzej Sondej

Jako uczeń Technikum Ogrodniczego w Szczecinie zaangażował się w działalność opozycyjną. W latach 1987-1989 uczestniczył w spotkaniach Koła Historycznego przy Duszpasterstwie Akademickim Księży Chrystusowców przy ul. Bogurodzicy w Szczecinie. Od pierwszej połowy 1988 r. zaangażował się w działalność konspiracyjnych struktur KPN w Szczecinie. Uczestniczył w manifestacjach organizowanych przez KPN w Szczecinie w dniach: 11.11.1988 r., 28.02.1989 r., 08.04.1989 r. i 03.05.1989 r. W dniu 28.02.1989 r. uczestniczył w spotkaniu z Lechem Wałęsą w Zarządzie Portów Szczecin-Świnoujście. Brał udział w konspiracyjnych spotkaniach członków KPN oraz rozprowadzał wydawnictwa KPN m.in. „Drogę”, „Gazetę Polską”, „Przegląd Wiadomości Agencyjnych” i inne wydawnictwa niezależne. W 1989 r. był łącznikiem szczecińskich struktur KPN z innymi ośrodkami KPN w kraju i przewoził wydawnictwa, dokumenty organizacyjne i urządzenia poligraficzne. Z powodu prowadzonej działalności w dniu 27.04.1989 r. został zatrzymany i po powiadomieniu władz szkolnych przewieziony do WUSW w Szczecinie na przesłuchanie.

26. Jacek Zenon Szewczuk

Od 1985 r. był zaangażowany w działalność Federacji Młodzieży Walczącej w Szczecinie. Rozpowszechniał ulotki i drugoobiegową prasę na terenie VII Liceum Ogólnokształcącego w Szczecinie, którego był wówczas uczniem, brał udział w akcjach plakatowych i ulotkowych na terenie miasta a także wykonywał na murach antysystemowe napisy. W 1988 r. został zaprzysiężony jako członek Konfederacji Polski Niepodległej w Szczecinie, wielokrotnie uczestniczył oraz w manifestacjach, pochodach, pikietach i happeningach organizowanych

zarówno przez Konfederację jak i przez inne ugrupowania opozycyjne. Uczestniczył w kolportażu ulotek oraz prasy opozycyjnej, oraz przygotowywał transparenty z hasłami KPN. Aktywnie pomagał w organizacji kampanii wyborczej kandydatów KPN w wyborach do Sejmu w 1989 r. W 1988 r. brał udział w strajku pracowników Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej w Szczecinie, w Zajezdni Szczecin-Dąbie gdzie był zatrudniony.

27. Hubert Piotr Wojtasiak

Będąc studentem Politechniki Szczecińskiej w Szczecinie w I. 1985/1989 prowadził działalność opozycyjną początkowo w Ruchu Młodzieży Niezależnej, który w 1986 r. przekształcił się w Federację Młodzieży Walczącej. Wraz z bratem Krzysztofem Wojtasikiem był jednym z członków- założycieli szczecińskiej Federacji Młodzieży Walczącej. W ramach działających w Federacji Młodzieży Walczącej Grup Wykonawczych brał udział w akcjach rozrzucania ulotek na terenie szczecińskich ulic, osiedli czy w szkołach średnich, malowaniu napisów na murach, kolportażem nielegalnej literatury i czasopism. Był współtwórcą i współwydawcą ukazującej się od lutego 1986 r. podziemnej gazetki młodzieżowej pt. „Lustro”. Utrzymywał kontakty z działaczami Ruchu „Wolność i Pokój”, NSZZ „Solidarność” i Konfederacji Polski Niepodległej.